

[Wilhelm.]

primære mål, at man dér i virkeligheden lægger op til en ny og alvorligere krise, fordi det jo netop er den situation, vi står i, at vi fik et kapitalapparat, der var for stort til, at det var rentabelt, og derfor ikke kunne køre rundt, og at denne erklæring fra statsministeren jo i virkeligheden er temmelig langt fra det, som den socialdemokratiske ordfører gjorde til nøglepunkt i sin forelæggelse af problemene her, nemlig at en væsentlig baggrund for krisen var en for stor privat opsparing, det er en anden sag. Det er et spørgsmål om, hvor meget eller hvor lidt illusionsbefængt man er med hensyn til at kunne få det her system til at fungere krisefrit. Den tror vi ikke på, men vi må bare konstatere, at der aldrig har været lagt nogen alternativ politik frem fra socialdemokratiets side, som kunne gøre det til en rimelig undskyldning at sige, at den parlamentariske situation ikke er til det. Man har ladet sig kyse på forhånd så at sige.

Jeg sagde i mit første indlæg, at jeg finder, det er tom retorik, når statsministeren nu — for jeg ved ikke hvilken gang — siger, at den nuværende ledighed af regeringen betragtes som klart uacceptabel. Statsministeren kommenterer det ikke. Jeg mener, det er tom retorik, fordi det samme blev sagt af statsministeren — da var han ikke statsminister — i december og januar og ved regeringsdannelsen i februar. Det samme blev altså sagt, da ledigheden på årsbasis så ud til at være 7 pct., og nu, hvor den bliver beregnet til 11-12 pct., da bliver det igen sagt — med sådan stærke udtryk i ansigtet og med betoning af ordene — at det er klart uacceptabelt for en regering med denne ledighed. Men det er jo hult, det er jo fuldstændig hult, for sagen er, at den ledighed er steget og steget. Den er også steget, siden det blev sagt sidst, og i virkeligheden bliver den jo accepteret. Det er tom retorik.

Statsministeren sagde også — og jeg ved heller ikke for hvilken gang — at regeringen står fast på, at man ikke vil betale en forbedring af betalingsbalancen med arbejdsløshed. Ja, det er også blevet sagt mange gange. Det er lige så tom retorik, for det er jo simpelt hen det, man gør. Det er jo det, man har gjort i månedsvis. Man har betalt en ikke forbedret betalingsbalance, men i hvert fald en grænse for, hvor meget beta-

lingsbalancen blev forringet, ved arbejdsløshed.

Jeg vil til sidst sige til den socialdemokratiske ordfører, der havde en bemærkning om, at der var noget korthusagtigt over de vestlige økonomers reaktion på de udefra kommende problemer: ja, man kan jo ikke tale om, at det danske kriseproblem kommer fra Tyskland og England og USA, medens problemet i England kommer fra Tyskland og Danmark og USA. Vi ved jo, at vi har det over hele den kapitalistiske verden på samme tid, og derfor er det lidt kunstigt i al almindelighed at tale om udefra kommende problemer, men det er jo rigtigt, at der er noget korthusagtigt over det. Så må man jo nok spørge, hvad det er for en krisefattelse, der ligger bag sådan en udtalelse. Hvad er det dér udefra? Vi skal ikke køre den dér med olieprisstigningerne én gang til. Krisen var i fuld gang med at udvikle sig, før der skete noget med oliepriserne. Den har også taget et omfang, som på ingen måde kvantitativt kan begrundes alene i olieprisstigningerne. Hvad er det så, man mener med udefra kommende, når det gælder hele den kapitalistiske verden? Er det Kina, det kommer fra, eller Bulgarien eller Polen, som det har været nævnt her i dag, eller er det fra Månen, disse udefra kommende problemer dukker op og får korthuset til at ryste? Det er jo noget sludder. Det er indbygget i systemet, at denne krise er uundgåelig, at den kommer tilbage osv.

Vi er imod de forslag, der kører på øget investeringslyst, ud fra den betragtning, at det lægger op til nye og alvorlige kriser, men vi vil da gerne se på beskæftigelsesforslag, og vi skal derfor sige om DKPs dagsordensforslag, at nok synes vi, at det er holdt i bred almindelighed, der er ikke meget sådan direkte anvisning i det, og, som man ved, vi vil ikke stemme for ethvert såkaldt beskæftigelsesforslag, men vi vil godt støtte det her dagsordensforslag, for vi vil gerne se nogle eksempler på beskæftigelsesforslag på bordet, så kan vi tage stilling til dem enkeltvis til den tid.

Forespørgeren (Knud Jespersen) (DKP):

Jeg skal ikke forlænge denne diskussion. Jeg synes ikke, den er blevet meget bedre, heller ikke mere klar, af de senere bemærkninger, der er kommet. Jeg er enig med